

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Flagellatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

objiciat, ob peccata, cœlorum catarractas aper-
tas, & ruptos fontes abyssi magnæ, totumq; ge-
nus humanum fluctibus haustum; non opus est
cogitet Pentapolim sulphure, & pice, ac igneo
nimbo fumantem, non opus est descendat ad in-
feros, ibique lustrer sæva & dira supplicia, qui-
bus reprobi cruciantur: sed si ignoret gravitatem
peccati, ingrediatur Prætorium Pilati, spectet ad
columnam Deam nudum, vinctum, cæsum. Ex
medicina cognoscat gravitatem morbi, ex pre-
tio intelliget enormitatem debiti, ex immanita-
te pœnæ assequetur atrocitatem culpæ. nunc er-
gò ne despondeas animos: non enim venit Jesus
perdere, sed salvare animas. O Pater, averte ocu-
los à columna, ne videat hominis crudelitatem;
converte ad Filium hominis, imò tuum, ut intel-
ligant ejus charitatem: dum enim Filius tuus,
frater meus, stat nudus, ut operiat nos nudos,
vinctus, ut solvat nos vinctos; expectans flagel-
la, ut avertat flagella tuæ iracundiæ: tanta miseri-
cordia, tanta pietas, tanta charitas Redemptoris
quid aliud clamant, quàm *Nolo mortem impij, &
peccatoris.*

Ezech. 18.

§. III.

Flagellatur.

Ingredimur arenam non indecoro sanguine
sordidam, in qua sordes eluit omnium pecca-
torum, qui peccatum non fecit, Christus Jesus.
Hoc est mysterium, quod deberet vel auditum,
vel lectum, vel cogitatum non elicere lacrymas,
non exprimere sudorem, sed ex omnibus venis
extorquere sanguinem.

Ad-

Aderat tandem momentum, quo Pater, qui mundum sic dilexit, ut Filium suum unigenitum daret, eundem pro mundi redemptione flagellaret. Ad hoc uti voluit Romanis militibus. Adfuerunt illi veloces ad effundendum sanguinem, utpotè viri sanguinum. Expediunt nodosos funes, aculeatas spinas, uncinatas catenas. Aspicit benigno oculo feralem istum furoris apparatus, & crudelitatis pompam, promptior verbera excipere, quàm lictores infligere. Ille ipse qui cædebatur, viros illis, ut cæderent, suppeditabat. Ad hoc supplicii spectaculum è cœlis convenère geminæ sorores, quas inter lis acerbissima fuerat, jam indè à mundi nascentis incunabilis usque ad diem illum, de homine vel perdendo, vel redimendo, hinc Justitia, indè Misericordia, & utriusque arbiter æternus Pater. Ut autem & salvaretur homo, & placaretur ab homine offensus Deus, ab eo dependebat, qui erat Homo-Deus. Volebat quidem salvari hominem Justitia, sed ut salvaretur, exigebat à Salvatore novissimum quadrantem. Misericordia plus misera miseri peccatoris, quàm illius, qui venerat peccatores salvos facere: satisfacete eum Justitiæ quidem volebat, sed ita ut cum sit Verbum Patris, & verbo redimere sit potens, non tam potenter tormenta patiatur: sed Justitia cupida lavare manus suas in sanguine peccatoris, volebat effundi ejus sanguinem, ut & peccatores lavarent stolas suas in sanguine Agni. Jesus autem justus & misericors ut justitiam placaret, conversus ad misericordiam: *Sine modo, inquit, sic enim decet nos implere omnem justitiam.* Tunc, ut impleretur quod præceperat Justitia, & permittebat Misericordia, ministri justitiæ impetum fecerunt unanimiter

Matt. 3.

156

Heb. 9.
21.

Pf. 38. 4.

Gen. 6. 7.
2. Cor. 5.
19.

Luc. 15.

in eum. Cæditur ergò validis lacertis, & jam caro livida intumuerat, & propè sanguis stillabat. Interim movebantur vitæra Misericordiæ, unde clamabat ad sororem: Parce, parce: quæ enim utilitas in sanguine Justi? Contra clamabat Justitia: Plecte, plecte; sine sanguinis effusione non fit remissio. Jam dilectus æterni Patris, electus è millibus tria acceperat ictuum millia, nec adhuc placabatur Justitia: quia enim magna erat, quæ volebat remittere, copia scelerum, volebat ut copiosa esset redemptio sceleratorum. Annuebat Justitiæ Redemptor, & qui facit misericordiam in millibus, ad multa adhuc millia verberum offert corpus, ut quia omnis caro corruperat viam suam, sic cæderetur, ut posset dicere cum Propheta: *Non est sanitas in carne mea.* Non erat jam sanitas in carne, erat tamen charitas in corde: & propter nimiam charitatem, quâ dilexit nos, etiam pro nobis humiliatus est nimis, dum qui erat primus in cœlis, factus est novissimus virorū in terris. Jam penè ô Pater, Filium tuum morte delevit homo, cur non modò, ut olim, minaris: *Delebo hominem, quem creavi, à facie terræ.* Causam accipite ex Paulo: *Deus erat in Christo, mundum reconcilians sibi.* Antea Deus erat in cœlo, hoc est, in Justitiæ throno: indè tonabat, fulminabat, pluebat flammam, & sulphur, aperiebat catarrhas cœlorum: unum illi erat negotium, cædere, fure, sævire, ferocire, nulli parcere. Sed nunc Deus est in Christo, hoc est, in illo, qui venerat non perdere, sed salvare animas: in Christo, hoc est, in illo, qui peccatores recipit. Erat in Christo, hoc est, in Agno qui tollit peccata mundi. Erat in Christo ad columnam nudo, victo, flagellato. Erat in Christo, ergo & in venis, & in sanguine Christi.

sti. Sanguis ejus extinguebat fulmina Patris, ignem justitiæ, ardorem ejus iracundiæ. Quid mirum si Deus tunc non sæviret ut leo, cum esset in Agno? Deus erat in Christo; ergo in misericordiæ throno. Sed dum Christus, & in Christo Deus; totus jam lacer, lividus, cruentus, spectat suum in terra tam copiosè profusum sanguinem, audio mœstam, flebilem, & querulam ejus vocem: *Quæ utilitas in sanguine meo?* Vox illa fuit quondam David, sed eadem nunc est & Jesu filii David. Hic sanguis sufficiebat, ut homines non tantùm multi, sed omnes salvarentur: & tamen salvandorum pusillus est grex: pauci quoque electi, multi verò qui intrant per viam latam & spatiosam, quæ ducit ad interitum. *Quæ utilitas in sanguine meo!* Meus sanguis fusus est, ut tu esses humilis, & es superbus; ut esses castus, & es impudicus; ut esses pius, & es sacrilegus; ut esses fidelis, & es perfidus. *Omnes declinaverunt simul, & inutiles facti sunt.* *Quæ utilitas in sanguine meo?* An propter hunc meum sanguinem pro te ex omnibus venis profusum, stillavit unquam vel una ex oculis lacryma? ascendit vel unus e corde gemitus? percussum est vel semel manibus pectus? an vel semel ideò à peccato ullo abstinuisti? quapropter *quæ utilitas in sanguine meo?* Seminat agricola? metit, & quidem cū fœnore fructus. Colit vineam vinitor? recipit uvas. Ego seminavi in agro semen bonum, & non reperio nisi tribulos, & spinas, & zizania. Ego plantavi vineam electam, & expectavi ut proferret uvas, & protulit labruscas. *Quæ utilitas in sanguine meo?* Nulla utilitas ex tot lacrymis, sudore, sanguine; nulla ex tot vulneribus, plagis, flagellis; nulla ex tanta humilitate, patientia, mansuetudine, paupertate. O quis hîc nō stupeat simul,

Ps. 29. 10

Sanguinis Christi exiguus fructus.

Ps. 13. 33

Ps. 13, 3.

& doleat, illum sanguinem nostræ salutis pignus etiam conculcari ab hominibus: Deberent post fustum illum sanguinem omnes amare Christum, ut ipsi Seraphini in cœlis Deum: qui jam peccaret, non deberet ex toto hominum genere reperiri vel unus; & tamen. ecce, qui faciat bonum non est usque ad unum. Quis non miretur tot hominū perditionem post tam copiosam redemptionē? O Christe, ostendisti hodie in medio terræ, te non tantum esse misericordem, non tantum misericordiarum Patrem; sed ipsam misericordiam. Ergo coram te hic nudo, vincto, cruento, non alia ex me misero audietur vox, quam quæ solet à miseris, *Miserere*. Quare stas illic ad columnam nudus, & ligatus? Nunquid in gratiam meī? Ergo *Miserere mei*. Quis te compulit, ut tot exciperes verbera, tot admitteres vulnera? Cur tot flagellis non tantum es cæsus, sed propè concisus? Nunquid amore meī? Ergo *Miserere mei*. Quare omnem, quem in sacratissimis venis tuis contineres sanguinem, tanquam aquam effudisti? Numquid causâ salutis meæ? ergo *Miserere mei*. & quia scis magnam esse miseriam meam, *Miserere mei secundum magnam misericordiam tuam*.

Ps. 50, 1.

CAPUT VIII.

Coronatio.

§. I.

Exiit Vestibus.

IN hoc porrò, quod nobis hodie aperiet Synagoga, proscenio, tres insignes affectus personam suam continuè sustinebunt, Amor, Pu-
dot,